

**ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΦΟΡΟΥ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗΣ ΑΞΙΑΣ
ΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥ 2000 ΜΕΧΡΙ 2019**

Επίσημη
Εφημερίδα της
ΕΕ: L 347 της
11.12.2006, σ. 1.

Για σκοπούς άσκησης της διακριτικής ευχέρειας που παρέχει το Άρθρο 199α της πράξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο «Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας», όπως τελευταία έχει τροποποιηθεί με την Οδηγία 2010/88/ΕΕ του Συμβουλίου της 7ης Δεκεμβρίου 2010,

η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Συνοπτικός
τίτλος.

95(Ι) του 2000
93(Ι) του 2002
27(Ι) του 2003
172(Ι) του 2003
95(Ι) του 2004
88(Ι) του 2005
100(Ι) του 2005
131(Ι) του 2005
148(Ι) του 2005
64(Ι) του 2006
86(Ι) του 2006
87(Ι) του 2006
48(Ι) του 2007
129(Ι) του 2007
141(Ι) του 2007
142(Ι) του 2007
143(Ι) του 2007
25(Ι) του 2008
37(Ι) του 2008
38(Ι) του 2008
63(Ι) του 2008
88(Ι) του 2008
35(Ι) του 2009
135(Ι) του 2009

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Τροποποιητικός) (Αρ. 4) Νόμος του 2019 και θα διαβάζεται μαζί με τους περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμους του 2000 μέχρι 2018 (που στη συνέχεια θα αναφέρονται ως «ο βασικός νόμος») και ο βασικός νόμος και ο παρών Νόμος θα αναφέρονται μαζί ως οι περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμοι του 2000 μέχρι (Αρ. 4) του 2019.

13(I) του 2010
29(I) του 2010
68(I)/ του 2010
97(I) του 2010
131(I) του 2010
4(I) του 2011
37(I) του 2011
129(I) του 2011
186(I) του 2011
16(I) του 2012
73(I) του 2012
133(I) του 2012
135(I) του 2012
167(I) του 2012
172(I) του 2012
83(I) του 2013
118(I) του 2013
129(I) του 2013
164(I) του 2013
81(I) του 2014
153(I) του 2014
154(I) του 2014
155(I) του 2014
160(I) του 2014
215(I) του 2015
119(I) του 2016
86(1) του 2017.
313 του 2017
135(I) του 2017
157(I) του 2017
39(I) του 2018
60(I) του 2018
121(I) του 2018
31(I) του 2019
70(I) του 2019.

Τροποποίηση του άρθρου 2 του βασικού νόμου. 2. Το άρθρο 2 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

(1) Με την αντικατάσταση στο τέλος του ορισμού του όρου

«αναδιάρθρωση» του σημείου της άνω τελείας με το σημείο της άνω και κάτω τελείας και την προσθήκη αμέσως μετά των ακόλουθων επιφυλάξεων:

«Νοείται ότι η διάθεση και μεταβίβαση ακίνητης ιδιοκτησίας, καθώς και η μεταβίβαση δικαιωμάτων δυνάμει πωλητηρίου εγγράφου κατατεθειμένου στο Τμήμα Κτηματολογίου και Χωρομετρίας, δύναται να πραγματοποιείται προς το δανειστή και/ή προς μη «συνδεδεμένο πρόσωπο», όπως ο όρος αυτός ερμηνεύεται σύμφωνα με τις διατάξεις της υποπαραγράφου (4) της παραγράφου (1) του Μέρους Ι του Τέταρτου Παραρτήματος:

Νοείται περαιτέρω ότι η διάθεση και μεταβίβαση ακίνητης ιδιοκτησίας, καθώς και η μεταβίβαση δικαιωμάτων δυνάμει πωλητηρίου εγγράφου κατατεθειμένου στο Τμήμα Κτηματολογίου και Χωρομετρίας προς μη «συνδεδεμένο πρόσωπο», εξαιρουμένου του δανειστή, εφαρμόζεται σε σχέση με τον παρόντα ορισμό μόνο αναφορικά με τη μείωση ή εξόφληση εκείνων των πιστωτικών διευκολύνσεων ή χορηγήσεων ή οφειλών, που προκύπτουν στο πλαίσιο γραπτής συμφωνίας με το δανειστή:

Νοείται έτι περαιτέρω ότι, οι ως άνω διατάξεις ισχύουν αναφορικά με μη εξυπηρετούμενες χορηγίες (ΜΕΧ) κατά ή πριν την 31^η Δεκεμβρίου 2015, όπως ο όρος αυτός ερμηνεύεται από την Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών.»

(2) με την προσθήκη στο τέλος του ορισμού του όρου «δανειολήπτης» πριν από το σημείο της άνω τελείας της ακόλουθης φράσης:

«και περιλαμβάνει πρόσωπο του οποίου η πιστωτική διευκόλυνση εξαγοράστηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του περί Αγοραπωλησίας Πιστωτικών και για Συναφή Θέματα Νόμου και είτε αναλήφθηκε από είτε μεταφέρθηκε σε δημόσιο φορέα ή εταιρεία που είναι

αδειοδοτημένος/η και ο οποίος ή η οποία διατηρεί ή στον οποίο ή στην οποία έχουν μεταφερθεί χορηγήσεις από πιστωτικό ίδρυμα οι οποίες έχουν καθυστερήσεις και/ή έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμες δυνάμει των τεχνικών προτύπων της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών, τα οποία καθορίζουν τα κριτήρια για ταξινόμηση μιας χορήγησης ως μη εξυπηρετούμενης και/ή ρυθμισμένης ως έχει θεσπιστεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή μέσω του Εκτελεστικού Κανονισμού 2015/227»·

Επίσημη
Εφημερίδα της
Ε.Ε.: L 48,
20.2.2015, σ. 1.

(3) με την προσθήκη στο τέλος του ορισμού «δανειστής» πριν από το σημείο της άνω τελείας της ακόλουθης φράσης:

«ή εταιρεία εξαγοράς πιστώσεων, όπως αυτή ορίζεται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 του περί Αγοραπωλησίας Πιστωτικών Διευκολύνσεων και για Συναφή Θέματα Νόμου, καθώς και τις θυγατρικές εταιρείες αυτής ή δημόσιο φορέα ή εταιρεία που είναι αδειοδοτημένος/η και ο οποίος ή η οποία διατηρεί ή στον οποίο ή στην οποία έχουν μεταφερθεί από πιστωτικό ίδρυμα χορηγήσεις οι οποίες έχουν καθυστερήσεις και/ή έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμες δυνάμει των τεχνικών προτύπων της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών, τα οποία καθορίζουν τα κριτήρια για ταξινόμηση μιας χορήγησης ως μη εξυπηρετούμενης και/ή ρυθμισμένης ως έχει θεσπιστεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή μέσω του Εκτελεστικού Κανονισμού 2015/227».

(4) με την προσθήκη στην κατάλληλη αλφαβητική σειρά του ακόλουθου νέου όρου και ορισμού του:

««νομικό πρόσωπο» περιλαμβάνει εταιρεία, συνεταιρισμό, σωματείο, λέσχη, σύλλογο, σύνδεσμο, οργανισμό ή οποιαδήποτε άλλη ένωση προσώπων, ανεξάρτητα από το εάν έχει συσταθεί ή όχι σύμφωνα με τις διατάξεις οποιουδήποτε νόμου ή

κανονισμού.».

Τροποποίηση του άρθρου 11B του βασικού νόμου.

3. Η υποπαράγραφος 4(α) του άρθρου 11B του βασικού νόμου τροποποιείται με την αντικατάσταση της φράσης «υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο» (πρώτη γραμμή) με τη φράση «οποιοδήποτε πρόσωπο».

Τροποποίηση του βασικού νόμου με την προσθήκη του νέου άρθρου 11E.

4. Ο βασικός νόμος τροποποιείται με την προσθήκη, αμέσως μετά το άρθρο 11Δ, του ακόλουθου νέου άρθρου 11E:

«Απόδοση του Φ.Π.Α από το λήπτη για ορισμένες παραδόσεις αγαθών.

11E.-(1) Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται για τις παραδόσεις αγαθών που πραγματοποιούνται σε πρόσωπα που είναι εγγεγραμμένα στο Μητρώο Φ.Π.Α.

(2) Οι συναλλαγές που αναφέρονται στο εδάφιο (1) θεωρούνται για τους σκοπούς του Πρώτου Παραρτήματος ως φορολογητέες συναλλαγές του λήπτη, εφόσον ο λήπτης λαμβάνει τα αγαθά στα πλαίσια άσκησης ή για σκοπούς προώθησης της επιχείρησης που ασκεί, έστω και αν αποτελούν κεφαλαιουχικά στοιχεία της επιχείρησής του.

(3) Για τους σκοπούς του εδαφίου (2), η αξία της συναλλαγής καθορίζεται επί τη βάση ότι δεν επιβάλλεται Φ.Π.Α. στη συναλλαγή.

(4) Σε περίπτωση που -

(α) οποιοδήποτε πρόσωπο παραδίδει αγαθά στο λήπτη σε οποιοδήποτε χρόνο,

- (β) τα αγαθά που παραδίδονται εμπίπτουν στις κατηγορίες αγαθών:
- (i) κινητά τηλέφωνα, ήτοι συσκευές που έχουν κατασκευασθεί ή προσαρμοσθεί για χρήση σε αναγνωρισμένο δίκτυο και λειτουργούν σε συγκριμένες συχνότητες, ανεξαρτήτως του αν χρησιμοποιούνται ή όχι για άλλους σκοπούς·
 - (ii) μηχανισμοί ολοκληρωμένων κυκλωμάτων, όπως μικροεπεξεργαστές και κεντρικές μονάδες επεξεργασίας πριν από την ενσωμάτωση τους σε προϊόντα προοριζόμενα για τον τελικό χρήστη·
 - (iii) κονσόλες για παιχνίδια, ταμπλέτες ΗΥ και φορητοί υπολογιστές.
- (γ) ο λήπτης είναι υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο κατά το χρόνο της συναλλαγής και λαμβάνει τα αγαθά στα πλαίσια άσκησης ή για σκοπούς προώθησης της επιχείρησης που ασκεί,

οι διατάξεις του παρόντος Νόμου που ρυθμίζουν το ποσό του φόρου εισροών, το οποίο δικαιούται υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο να εκπέσει, ισχύει για τις συναλλαγές για τις οποίες, δυνάμει των διατάξεων του παρόντος άρθρου, ο Φ.Π.Α αποδίδεται από το λήπτη.

(5) Πρόσωπο για το οποίο εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος άρθρου, υποχρεούται για περίοδο έξι ετών, από την ημερομηνία κατά την οποία παραδόθηκαν τα αγαθά που αναφέρονται στο εδάφιο (1) στο λήπτη, να τηρεί αρχείο, στο οποίο καταγράφονται ξεχωριστά οι συναλλαγές για τις οποίες εφαρμόζεται το παρόν άρθρο.

Το αρχείο περιέχει όλα τα στοιχεία που αφορούν την αγορά και παράδοση αγαθών, για τα οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος άρθρου.».

Τροποποίηση του 5. Το άρθρο 20 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:
 άρθρου 20 του
 βασικού νόμου.

(α) με την προσθήκη, αμέσως μετά το εδάφιο (5), του ακόλουθου νέου εδαφίου (5Α):

«(5Α). Όταν κατά το τέλος οποιασδήποτε περιόδου πιστωτικό υπόλοιπο Φ.Π.Α. είναι οφειλόμενο σε υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο που έχει παραλείψει μέχρι την ημερομηνία που υποβάλλεται η απαίτηση για επιστροφή, να υποβάλει δήλωση εισοδήματος σύμφωνα με το άρθρο 5 του περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμου, ο Έφορος δύναται να αναστείλει την καταβολή του πιστωτικού υπολοίπου μέχρι να συμμορφωθεί το πρόσωπο αυτό με την εν λόγω υποχρέωση του:

4 του 1978
 23 του 1978
 41 του 1979
 164 του 1987
 159 του 1988
 196 του 1989
 10 του 1991
 57 του 1991
 86(I) του 1994
 104(I) του 1995
 80(I) του 1999
 153(I) του 1999
 122(I) του 2002
 146(I) του 2004
 214(I) του 2004
 106(I) του 2005
 135(I) του 2005
 72(I) του 2008
 46(I) του 2009
 136(I) του 2010
 163(I) του 2012
 197(I) του 2012

Νοείται ότι, ανεξάρτητα των οποιωνδήποτε διατάξεων του παρόντος Νόμου, κανένας τόκος δεν θα οφείλεται από τον Έφορο αναφορικά με την περίοδο κατά την οποία η επιστροφή Φ.Π.Α. αναστάληκε λόγω της παράλειψης να υποβάλει οποιαδήποτε δήλωση εισοδήματος σύμφωνα με το άρθρο 5 του περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμου.»·

198(Ι) του 2012
91(Ι) του 2013
78(Ι) του 2014
79(Ι) του 2014
108(Ι) του 2015
188(Ι) του 2015
37(Ι) του 2016
97(Ι) του 2017
44(Ι) του 2018
50(Ι) του 2018.

(β) με την προσθήκη αμέσως μετά το εδάφιο (6), του ακόλουθου νέου εδαφίου (6Α):

«(6Α). Καμιά απαίτηση για επιστροφή πιστωτικού υπολοίπου Φ.Π.Α. δεν μπορεί να υποβληθεί μετά την πάροδο έξι (6) ετών από το τέλος της καθορισμένης φορολογικής περιόδου εντός της οποίας δημιουργήθηκε το πιστωτικό υπόλοιπο:

Νοείται ότι ο Έφορος δύναται να επιτρέψει την υποβολή τέτοιας απαίτησης κάτω από περιστάσεις τις οποίες κρίνει εύλογες.».

Κατάργηση των εδαφίων (3) και (4) του άρθρου 35 του βασικού νόμου.

6. Τα εδάφια (3) και (4) του άρθρου 35 του βασικού νόμου καταργούνται.

Τροποποίηση του άρθρου 45 του βασικού νόμου.

7. Το άρθρο 45 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

(α) με την αντικατάσταση στο εδάφιο (2) της φράσης «τριάντα λιρών (£30) (έβδομη γραμμή) με τη φράση «διακοσίων ευρώ (€200)»,

- (β) με την προσθήκη, αμέσως μετά το εδάφιο (7Α), του ακόλουθου νέου εδαφίου (7Β):

«7Β. Κάθε πρόσωπο που παραλείπει να συμμορφωθεί με τις διατάξεις του άρθρου 11 ή 11Α ή 11Β ή 11Γ ή 11Δ ή 11Ε ή 12Α υπόκειται σε χρηματική επιβάρυνση πεντακόσιων ευρώ (€500) κατά φορολογική περίοδο αλλά να μην υπερβαίνει συνολικά τις €5.000.».

Τροποποίηση του άρθρου 50 του βασικού νόμου. 8. Η παράγραφος αμέσως μετά την παράγραφο (β) του εδαφίου (4) του άρθρου 50 του βασικού νόμου τροποποιείται με την προσθήκη, αμέσως μετά τη φράση «Διοικητικό Δικαστήριο» (πρώτη γραμμή) της φράσης «ή από το Ανώτατο Δικαστήριο σε έφεση».

Τροποποίηση του άρθρου 52Α του βασικού νόμου. 9. Το άρθρο 52Α του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

- (α) με την προσθήκη του αριθμού (1) πριν από την έναρξη της παραγράφου·
- (β) με την προσθήκη, αμέσως μετά το εδάφιο (1), του ακόλουθου νέου εδαφίου (2):

«(2) Η ένσταση προς τον Έφορο πρέπει να υποβληθεί εντός εξήντα (60) ημερών από την ημερομηνία της γνωστοποίησης της απόφασης του Εφόρου προς το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο σε σχέση με το θέμα που εγείρεται στην ένσταση.».

Τροποποίηση του άρθρου 54 του βασικού νόμου. 10. Το άρθρο 54 του βασικού νόμου τροποποιείται με την προσθήκη, αμέσως μετά τη φράση «Διοικητικού Δικαστηρίου» (πρώτη γραμμή), της φράσης «ή του Ανωτάτου Δικαστηρίου σε έφεση».

Τροποποίηση του άρθρου 54Α του βασικού νόμου. 11. Το εδάφιο (2) του άρθρου 54Α του βασικού νόμου τροποποιείται με την προσθήκη, αμέσως μετά την λέξη «αυτού» (δεύτερη γραμμή), της φράσης «και τον Έφορο ή τον αντιπρόσωπο αυτού να παρουσιαστούν ενώπιον του και να εκθέσουν τις απόψεις τους».

Τροποποίηση του Πρώτου Παραρτήματος του βασικού νόμου. 12. Το Μέρος Ι του Πρώτου Παραρτήματος του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

(α) με την προσθήκη στον πλαγιότιτλο, αμέσως μετά τον αριθμό 11Γ, των αριθμών 11Δ και 11Ε·

(β) με την προσθήκη στην παράγραφο 1(1)(α), αμέσως μετά τη λέξη «αν» (πρώτη γραμμή), της φράσης «το πρόσωπο είναι εγκατεστημένο στη Δημοκρατία και»·

(γ) με την προσθήκη, αμέσως μετά την υπο-υποπαράγραφο (6), της ακόλουθης νέας υπο-υποπαραγράφου (7):

«(7) Πρόσωπο είναι “εγκατεστημένο στη Δημοκρατία” αν το πρόσωπο έχει επιχειρηματική εγκατάσταση ή κάποια άλλη μόνιμη εγκατάσταση στη Δημοκρατία σε σχέση με την επιχείρηση που ασκεί.»·

(δ) με την προσθήκη, αμέσως μετά το Μέρος Ι, του ακόλουθου νέου Μέρους ΙΑ»:

«Μέρος ΙΑ

ΕΓΓΡΑΦΗ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΦΟΡΟΛΟΓΗΤΕΕΣ
ΣΥΝΑΛΛΑΓΕΣ: ΜΗ ΕΓΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΑ ΣΤΗ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Υποχρέωση για εγγραφή.

1.-(1) Πρόσωπο καθίσταται υπόχρεο να εγγραφεί

σύμφωνα με το εν λόγω Μέρος σε οποιονδήποτε χρόνο αν τηρούνται οι προϋποθέσεις Α μέχρι Δ οι οποίες αναφέρονται στις παραγράφους (2) μέχρι (5).

(2) Η προϋπόθεση Α συνεπάγεται ότι –

- (α) το πρόσωπο πραγματοποιεί φορολογητέες συναλλαγές, ή
- (β) υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να πιστεύεται ότι το πρόσωπο θα πραγματοποιήσει φορολογητέες συναλλαγές κατά την περίοδο των τριάντα (30) ημερών που αρχίζει από αυτό το χρονικό σημείο.

(3) Η προϋπόθεση Β συνεπάγεται ότι αυτές οι συναλλαγές (ή οποιεσδήποτε από αυτές) πραγματοποιούνται ή θα πραγματοποιηθούν μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση οποιασδήποτε επιχείρησης που ασκείται από το πρόσωπο.

(4) Η προϋπόθεση Γ συνεπάγεται ότι το πρόσωπο δεν έχει οποιαδήποτε επιχειρηματική εγκατάσταση ή οποιαδήποτε άλλη μόνιμη εγκατάσταση στη Δημοκρατία σε σχέση με την επιχείρηση που ασκείται από το πρόσωπο.

(5) Η προϋπόθεση Δ συνεπάγεται ότι το πρόσωπο δεν είναι εγγεγραμμένο δυνάμει του παρόντος Νόμου.

2.-(1) Πρόσωπο δεν καθίσταται υπόχρεο να εγγραφεί δυνάμει της παραγράφου 1(2)(β) αν ο λόγος που πιστεύεται ότι θα πραγματοποιηθούν φορολογητέες συναλλαγές στην αναφερομένη περίοδο των τριάντα (30)

ημερών είναι λόγω του ότι η επιχείρηση ή μέρος της επιχείρησης που ασκείται από υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο θα μεταβιβαστεί στο πρόσωπο αυτό ως δρώσα οικονομική μονάδα στην περίοδο αυτή.

(2) Αλλά, αν η μεταβίβαση λαμβάνει χώρα, το πρόσωπο στο οποίο μεταβιβάζεται η επιχείρηση καθίσταται υπόχρεο να εγγραφεί δυνάμει του Μέρους αυτού κατά το χρόνο της μεταβίβασης αν τηρούνται οι προϋποθέσεις Α μέχρι Δ της παραγράφου 1 σε σχέση με το εν λόγω πρόσωπο κατά το χρόνο αυτό.

(3) Όταν καθορίζεται για τους σκοπούς της υποπαραγράφου (2) της παρούσας παραγράφου κατά πόσον τηρείται η προϋπόθεση Β, η αναφορά στην παράγραφο 1(3) σε επιχείρηση θα διαβάζεται ως αναφορά σε επιχείρηση ή μέρος της επιχείρησης η οποία μεταβιβάζεται στο πρόσωπο που αποκτά την επιχείρηση.

3. Πρόσωπο θεωρείται ότι έχει καταστεί υπόχρεο για εγγραφή δυνάμει του παρόντος Μέρους σε οποιονδήποτε χρόνο όταν το πρόσωπο θα καθίστατο ως υπόχρεο δυνάμει της παραγράφου 1 ή 2 αλλά για οποιαδήποτε εγγραφή η οποία ακυρώνεται σε μεταγενέστερο στάδιο σύμφωνα –

(α) με την παράγραφο 11·

(β) με την παράγραφο 13(3) του Μέρους Ι του Πρώτου Παραρτήματος·

(γ) με την παράγραφο 6(2) του Μέρους ΙΙ του Πρώτου Παραρτήματος·

(δ) με την παράγραφο 6(3) του Μέρους ΙΙΙ το

Πρώτου Παραρτήματος

4.-(1) Το πρόσωπο δεν παύει να είναι υπόχρεο να είναι εγγεγραμμένο δυνάμει του παρόντος Μέρους εκτός στην περίπτωση της υποπαραγράφου (2) της παρούσας παραγράφου.

(2) Πρόσωπο που έχει καταστεί υπόχρεο να εγγραφεί δυνάμει του παρόντος Μέρους, παύει να είναι υπόχρεο να εγγραφεί σε οποιονδήποτε χρόνο αν ο Έφορος ικανοποιηθεί σε σχέση με τον χρόνο αυτό ότι το εν λόγω πρόσωπο –

- (α) έπαυσε να πραγματοποιεί φορολογητέες συναλλαγές μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση οποιασδήποτε επιχείρησης που ασκείται από το πρόσωπο αυτό· ή
- (β) δεν είναι πλέον πρόσωπο σε σχέση με το οποίο ισχύει η προϋπόθεση Γ που καθορίζεται στην παράγραφο 1(4).

Ειδοποίηση για την υποχρέωση εγγραφής και εγγραφή

5.-(1) Πρόσωπο που καθίσταται υπόχρεο να εγγραφεί δυνάμει της παραγράφου 1(2) ή 2(2), οφείλει να ειδοποιήσει τον Έφορο για την υποχρέωση του πριν από το τέλος της περιόδου των τριάντα (30) ημερών που αρχίζει από την ημέρα κατά την οποία δημιουργείται η υποχρέωση.

(2) Ο Έφορος πρέπει να εγγράψει οποιοδήποτε τέτοιο πρόσωπο (είτε ειδοποιήσει τον Έφορο είτε όχι) και η εγγραφή του ισχύει αναδρομικά από την αρχή της ημέρας κατά την οποία δημιουργείται η υποχρέωση.

6.-(1) Πρόσωπο που καθίσταται υπόχρεο να εγγραφεί δυνάμει της παραγράφου 1(2)(β) οφείλει να ειδοποιήσει τον Έφορο για την υποχρέωση του πριν από το τέλος της περιόδου με αναφορά στη δημιουργία της υποχρέωσης.

(2) Ο Έφορος πρέπει να εγγράψει οποιοδήποτε τέτοιο πρόσωπο, είτε ειδοποιήσει τον Έφορο είτε όχι, και η εγγραφή του ισχύει από την αρχή της περιόδου με αναφορά στη δημιουργία της υποχρέωσης.

Ειδοποίηση για τερματισμό της υποχρέωσης.

7.-(1) Πρόσωπο εγγεγραμμένο δυνάμει της παραγράφου 5 ή 6, που παύει να πραγματοποιεί ή να έχει την πρόθεση να πραγματοποιήσει φορολογητέες συναλλαγές μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση της επιχείρησης που ασκείται από το πρόσωπο αυτό σε οποιονδήποτε χρόνο, οφείλει να ειδοποιήσει τον Έφορο για το γεγονός αυτό μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την ημέρα της επέλευσής του.

(2) Το πρόσωπο δεν χρειάζεται να ειδοποιήσει τον Έφορο αν την ημέρα αυτή το πρόσωπο θα ήταν διαφορετικά υπόχρεο ή δικαιούχο για εγγραφή δυνάμει του παρόντος Νόμου, αγνοώντας για το σκοπό αυτό την εγγραφή του προσώπου δυνάμει του παρόντος Μέρους και οποιοδήποτε νομοθέτημα που παρεμποδίζει πρόσωπο από το αν είναι υπόχρεο για εγγραφή δυνάμει διαφορετικών διατάξεων κατά τον ίδιο χρόνο.

Ακύρωση της εγγραφής

8.-(1) Ο Έφορος πρέπει να ακυρώσει την εγγραφή του προσώπου δυνάμει του Μέρους αυτού όταν –

- (α) ο Έφορος ικανοποιηθεί ότι το πρόσωπο δεν έχει υποχρέωση να εγγραφεί δυνάμει του παρόντος Μέρους· και
- (β) το πρόσωπο απαιτεί την ακύρωση.

(2) Η ακύρωση διενεργείται με ισχύ από –

- (α) από την ημέρα κατά την οποία γίνεται η απαίτηση· ή
- (β) τέτοια μεταγενέστερη ημέρα όπως συμφωνηθεί μεταξύ του Εφόρου και του προσώπου.

(3) Ο Έφορος δεν πρέπει να ακυρώσει την εγγραφή με ισχύ από οποιοδήποτε χρόνο εκτός αν ικανοποιηθεί ότι δεν είναι χρόνος κατά τον οποίο το πρόσωπο θα ήταν υπόχρεο για εγγραφή σύμφωνα με τον παρόντα Νόμο.

9.-(1) Ο Έφορος δύναται να ακυρώσει την εγγραφή του προσώπου δυνάμει του Μέρους αυτού όταν ικανοποιηθεί ότι το πρόσωπο έχει παύσει να έχει υποχρέωση να είναι εγγεγραμμένος δυνάμει του παρόντος Μέρους.

(2) Η ακύρωση διενεργείται με ισχύ από –

- (α) από την ημέρα κατά την οποία γίνεται η απαίτηση· ή
- (β) τέτοια μεταγενέστερη ημέρα όπως συμφωνηθεί μεταξύ του Εφόρου και του προσώπου.

(3) Αλλά ο Έφορος δεν πρέπει να ακυρώσει την εγγραφή με ισχύ από οποιοδήποτε χρόνο εκτός αν ικανοποιηθεί ότι δεν είναι χρόνος κατά τον οποίο το

πρόσωπο θα ήταν υπόχρεο για εγγραφή σύμφωνα με τον παρόντα Νόμο.

10. Για καθορισμό για τους σκοπούς των παραγράφων (8) και (9) του κατά πόσο ο χρόνος είναι ο χρόνος κατά τον οποίο πρόσωπο θα ήταν υπόχρεο, ή δικαιούχο, να εγγραφεί δυνάμει του παρόντος Νόμου, μόνο στην έκταση οποιασδήποτε διάταξης του παρόντος Νόμου η οποία παρεμποδίζει πρόσωπο από το να καταστεί υπόχρεο ή δικαιούχο για εγγραφή όταν είναι ήδη εγγεγραμμένο ή όταν είναι τοιουτοτρόπως υπόχρεο δυνάμει οποιασδήποτε άλλης διάταξης θα πρέπει να μη ληφθεί υπόψη.

11.-(1) Ο Έφορος δύναται να ακυρώσει την εγγραφή προσώπου δυνάμει του παρόντος Μέρους αν ικανοποιηθεί ότι το πρόσωπο δεν είχε υποχρέωση εγγραφής δυνάμει του παρόντος Νόμου κατά την ημέρα που το πρόσωπο εγγράφηκε.

(2) Η ακύρωση θα ισχύει από την ημέρα εγγραφής του προσώπου.

Εξαίρεση από την εγγραφή

12.-(1) Ο Έφορος δύναται να εξαιρέσει πρόσωπο από την εγγραφή δυνάμει του παρόντος Μέρους αν το πρόσωπο ικανοποιήσει τον Έφορο ότι οι φορολογητέες συναλλαγές που πραγματοποιεί ή σκοπεύει να πραγματοποιήσει –

(α) είναι όλες του μηδενικού συντελεστή· ή

(β) θα ήταν όλες του μηδενικού συντελεστή αν το πρόσωπο ήταν υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο.

(2) Η εξουσία της υποπαραγράφου (1) δύναται να ασκηθεί μόνο μετά από απαίτηση του προσώπου και ο Έφορος το κρίνει σκόπιμο.

(3) Αν υπάρχει ουσιαστική αλλαγή της φύσης των συναλλαγών που πραγματοποιούνται από πρόσωπο που εξαιρείται δυνάμει της παραγράφου αυτής, το πρόσωπο θα πρέπει να ειδοποιήσει τον Έφορο αναφορικά με την αλλαγή –

- (α) εντός τριάντα (30) ημερών από την ημέρα που επήλθε η αλλαγή· ή
- (β) αν δεν μπορεί να προσδιοριστεί συγκεκριμένη ημέρα, εντός τριάντα (30) ημερών από τέλος του τριμήνου εντός του οποίου επήλθε η αλλαγή.

(4) Αν ο Έφορος αποφασίσει ότι δεν χρειάζεται πλέον καμιά ενέργεια επί τέτοιας απαίτησης κατά ή μετά από οποιαδήποτε ημέρα ή έχει αποσυρθεί σε οποιαδήποτε ημέρα, θα πρέπει να εγγράψει το πρόσωπο που υπέβαλε την απαίτηση με ισχύ από αυτήν την ημέρα.

(5) Στην παρούσα παράγραφο οποιαδήποτε αναφορά σε συναλλαγές είναι αναφορά σε συναλλαγές που πραγματοποιούνται μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση της επιχείρησης που ασκείται από το πρόσωπο.

Συμπληρωματικές διατάξεις

13. Οποιαδήποτε ειδοποίηση που απαιτείται να υποβληθεί στον Έφορο δυνάμει του παρόντος Μέρους, υποβάλλεται σε τέτοιο τύπο και περιέχει τέτοια στοιχεία που θα μπορούσαν να καθορίσουν Κανονισμοί που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο.».

Τροποποίηση του Πέμπτου Παραρτήματος του βασικού νόμου.

13. Η παράγραφος 11 του Πίνακα Β του Πέμπτου Παραρτήματος του βασικού νόμου τροποποιείται με την αντικατάσταση του ορισμού του όρου «ανακαίνιση» με τον εξής νέο ορισμό:

«σημαίνει παρέμβαση με προσθήκες, βελτιώσεις, επιδιορθώσεις σε ιδιωτική κατοικία, η οποία θεωρείται παλιά, δηλαδή έχουν παρέλθει τουλάχιστον τρία έτη από την πρώτη εγκατάσταση σε αυτήν.».

Τροποποίηση του Έκτου Παραρτήματος του βασικού νόμου.

14. Η παράγραφος (5) του Έκτου Παραρτήματος του βασικού νόμου τροποποιείται με την προσθήκη, αμέσως μετά την υποπαράγραφο (γ), της ακόλουθης νέας υποπαραγράφου(ε):

«(ε) Μεταφορά επιβατών από το εσωτερικό της Δημοκρατίας στο εξωτερικό ή αντίστροφα, στην έκταση που η μεταφορά παρέχεται στο εσωτερικό της Δημοκρατίας.».

Τροποποίηση του Όγδου Παραρτήματος του βασικού νόμου.

15. Η παράγραφος (1)(α)(vi) του Όγδου Παραρτήματος του βασικού νόμου τροποποιείται με την αντικατάσταση της λέξης «κτιρίου», (έβδομη γραμμή) με τη φράση «ακίνητης ιδιοκτησίας».